

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

כל זמן שנמצאים עדיין בגלות צריכים
להתפלל, לתבוע, להרעיש בעולם
ולהסעיר עולמות - "ווי וואַנט משיח נאז!"

ראה עמוד 7

ערב שבת קודש פ' נשא, יו"ד סיון
הי' תהא שנת אראנו סגולות

שמד

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לזכות
הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת חי' רחל
ומשפחתם שיחיו
זימערמאן

בחסות:
'קרן המיליון'
שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

תוכן הענינים

כתי"ק - פרסום ראשון

למעלה העליון, אז דורך אתעדל"ית **המקום** איז' אתעדל"ע, פונדעסטוועגן דארף
 מען אכער וויסען אז דאס אלץ איז מער ניס ווי בירושה ובמתנה ד.ה.
 אז ס'איז ניס מצד מעלת התחתון נאר ס'איז מצד העליון, אז דער עליון האט
 ניוואלט אז עס זאל זיין באתעדל"ית **המקום** אתעדל"ע.²
 ב. בהנוגע צו אונז בפרט איז, אז מען דארף וויסען אז די **מטות** כחות
 וואס מיר האבן איז **מטות - גיט - וואס דאס** האט אונז גיגעבן דער רבי דער
 שווער, און מיר דארפען זיין בתכלית הביטול, און אזוי ווי א ענו איז
 דאך א תקיף בדעתו, און מצד זיין **בביטול** טוהט ער אלץ דער און שטעלט זיך
 ניס אפ פאר קיין דאך, אזוי דארפען מיר אויך זיין בתכלית הביטול
 און טאן אלץ **מחמת ארץ** אויס פירען דעם רבי'נס שליחות, און ניס רעכענען זיך
 מיט קיין **השם**.

ב"ה

3 דבר מלכות

צריכים ותובעים ביאת משיח צדקנו באופן גלוי! / משיחת ש"פ נשא ה'תשמ"ב

9 אג"ק - פרסום ראשון

אגרת קודש מכ"ק אד"ש מה"מ מתאריך הסמוך לשבת זו

10 יומן תש"מ - פרסום ראשון

פרק ל"ה מיומן תש"מ / מעש"ק פ' נשא - עד יום ג', י"ב סיון

13 כתי"ק - פרסום ראשון

ניט רעכענען זיך מיט קיין שטער / צילום מהגהת הרבי על שיחת יום ב' דחה"ש ה'ש"ת

2 צ"ל מה"מ פ"ב ו.צ.א. ה"א. ר.א. צ"ל ר"ק ו.צ.א. (בניס סוס סוס) צ"ל צ"ל צ"ל

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ
יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770
סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 ● **טלפון:** (718) 778-6670
סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 ● **טלפקס:** (04) 873-0823
דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il ● **אינטרנט:** http://www.moshiach.net/blind

(2) ראה תו"א ס"פ ויצא. תו"ח שם. ד"ה לרוקע תקס"ב (נדפס בסו"ס דרך מצותיך להצ"צ).

צריכים ותובעים ביאת משיח צדקנו באופן גלוי!

לאחר שבני ישראל נמצאים בגלות וסובלים צרות צרורות כבר למעלה מ-1900 שנה – טוען יהודי: "במה אהבתנו?"! לא רואים שום אהבה בגלוי!

- ובמילא זועק היהודי והופך עולמות – שמשיח צריך לבוא למטה מעשרה טפחים! ● היתכן שיהודי ימצא בגלות, ובמעמד ומצב ד"טוחן בבית האסורים כו" – הרי הוא בן מלך?!
- לאחר כל השנים שעברו בגלות, בודאי כבר הגיע הזמן שאהבת הקב"ה לישראל תה' בגלוי! ● מעובד בתרגום חפשי משיחת ש"פ נשא ה'תשמ"ב – בלתי מוגה הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום ועריכה: מערכת "יהי המלך"*

מבאר אאמו"ר בהערותיו, ששלושת פסוקים אלו בענין אהבה מדברים על ג' בחינות בחסדים: תפארת, נצח והוד (וכנגדם מובאים ג' הפסוקים).

ויש לבאר כמה ענינים בלתי מובנים בזהר זה שלא נתבארו בהערות אאמו"ר (בהסתמכו על-כך שיבינו זאת לבד):

(א) תוכן מאמרו של רשב"י הוא: למרות שכתוב ה"ה שמעתי שמעך יראתי", אעפ"כ

א. בהערות אאמו"ר¹ על הזהר² בפרשתינו, מבאר את הזהר שאומרים בתיקון ליל שבועות וקשור למתן תורה:

"חדי רבי שמעון ואמר, ה' שמעתי שמעך יראתי³ [פסוק שנאמר בהפטורה דחג השבועות]. אמר, התם יאות הוה למהוי דחל, אנן בחביבותא תליא מלתא, דכתיב⁴ ואהבת את ה' אלקיך, וכתיב⁵ מאהבת ה' אתכם, וכתיב⁶ אהבתי אתכם אמר ה'".

(* רוב השיחה מתפרסמת כאן לראשונה בתרגום ללה"ק מתוך ההנחה של "ועד הנחות התמימים". מקצת מן הסעיפים האחרונים נתפרסמו כבר בקונטרס זה וכעת נערכו מחדש עם מ"מ בשוה"ג. המו"ל.

(1) לקוטי לוי"צ לח"ג ס"ע שנה ואילך.

(2) אד"ר – ח"ג קכת, א.
 (3) חבוק ג, ב.
 (4) דברים ו, ה.
 (5) ואתחנן ז, ח.
 (6) מלאכי א, ב.

כס"ד, קטע משיחת כ"ק אדמו"ר שליט"א לה"ש התשי"ב (1952)
 א. אין היינטיקין פאסר (דעה). ויספו ענונים בה' שמה' איז ער פאסר
 אז ענוה און שמה איז גיט נאר וראס זיי זיינען גיט קיין הפכים נאר זיי
 זיינען פסייע. זה לזה. וויס איז די שיכות. ווי ער מיט שמועות.
 דער פאסר אופט פון מ"ת איז גיורען אז דער תחתון האט א
 שייכות און א פארבונד מיט דעם עליון. מ"ת זיינען גיורען און און און
 גילויים פון אהרונא דלעילא, ניסט פון עבודת התחתון, ווייל דער תחתון האט
 גיט גיהאט פארוואס קיין שייכות. אפי' די מצוות וראס די אבות האבען מקיים
 גיורען, ווי עס שטייט קיימו אפ כל התורה עד שלא נתנה, איז פאראן אין
 ערשטען פאסר (דעה וכל העם) אז זייער קיום המצוות איז גיורען אין רוחניות,
 ווארום אפי' די מצוות וראס זיי האבען מקיים גיורען אין גשמיות, איז די
 המסכה וראס איז גיורען דורך דער מצוה, איז גיט גיורען אין דעם גשמי.
 וראס מען האט מיט אים מקיים גיורען די מצוה, די המסכה איז גיורען פון
 גיט ווי אין רוחניות. דאס אלץ איז גיורען פאר מ"ת, גיט גיורען און גיורען
 אלץ המסכה פון אהרונא דלעילא, פאסר נאך מ"ת, וראס די תורה איז גיורען גיורען
 אין גשמיות, יעמאלט האט זיך אויפגיטאן אז באתעל"ת דוקא אהרונא דלעילא, פארבונד
 מיט דעם עליון.
 און דאס איז גיט וראס עס שטייט אז ביז מ"ת היתה הנזרה שבני רומי
 לא ירדו לסוריא ובני סוריא לא יעלו לרומי ובמ"ת ביטל הנזרה. ביז מ"ת
 איז גיורען א גזירה דעה. א הפסק צווישען רומי, רומפנות העליון, מיט סוריא,
 מטה, ובמ"ת ביטל הגזירה, אז יעמאלט איז אהרונא דלעילא דער תחתון האט א
 שייכות און א פארבונד מיט דעם עליון.
 דער ענין פון א ענוה איז ווי דער רבי איז פאסר אין פאסר אז א ענו
 איז וראס ער איז גיט קיין מציאות בא זיך. הגם ער ווייס זיינע פלגות
 פונדעסטוועגין פאסר ער ווייס אז די פלגות זיינען צו אים געקומען
 בירושה אדער במתנה, וראס דערפאר געפינט ער גיט איבער די פלגות, קיין
 יתרון אין זיך און ער איז נחשב לאין, דערפון המציאות.

ניט רעכענען זיך מיט קיין שטער

בבואנו מחג השבועות, הבאנו בזה צילום נדיר (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע משיחת יום ב' דחג השבועות ה'ש"ת

(נדפסה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" ה'ש"ת ע' 76 ואילך.

וראה צילום מיוחד נוסף מהגהה זו ב"יחי המלך" עט ע' 19)

בשולי העמוד הבאנו - לאחר המראי-מקומות שהוסיף כ"ק אד"ש מה"מ - מראי מקומות נוספים מהמו"ל ד"שיחות קודש" וסומנו באותיות קטנות יותר

להלן פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה):

א. אין היינטיקן מאמר (ד"ה ויספו ענוים בה' שמחה - קונטרס עט' 1) איז כ"ק מו"ח אדמו"ר מבאר אז ענוה און שמחה איז ניט נאָר וואָס זיי זיינען ניט קיין הפכים נאָר זיי זיינען מסייע זה לזה.

וואָס איז די שייכות פון ענוה מיט שבועות?

דער אויפטו פון מ"ת איז געווען אז דער תחתון האָט אַ שייכות און אַ פאַרבונד מיט דעם עליון. ביז מ"ת זיינען געווען די גילויים מצד אתערותא דלעילא, נישט מצד עבודת התחתון, ווייל דער תחתון האָט ניט געהאַט דערמיט קיין פאַרבונד.

אפי' די מצוות וואָס די אבות האָבן מקיים געווען, ווי עס שטייט² קיימו כל התורה עד שלא ניתנה, איז מבואר אין ערשטן מאמר (ד"ה וכל העם³) אז זייער קיום המצוות איז געווען אין רוחניות, ווארום אפילו די מצוות וואָס זיי האָבן מקיים געווען אין גשמיות, איז די המשכה וואס איז געווען דורך דער מצוה, איז ניט געווען אין דעם גשמי ממש וואָס מען האָט מיט אים מקיים געווען די מצוה, וואָס דערפאַר איז ער געבליבן, לאחר עשיית המצוה כמו שהי' לפני עשייתה. די המשכה איז געווען מער ניט ווי אין רוחניות.

דאָס אַלץ איז געווען פאַר מ"ת. נאָך מ"ת, וואָס די תורה איז געגעבן געוואָרן אין גשמיות, יעמאָלט האָט זיך אויפגעטאָן אז באתערותא דלתתא דוקא אתערותא דלעילא, אַ פאַרבונד פון תחתון מיט דעם עליון⁴.

און דאָס איז וואָס עס שטייט¹ אז ביז מ"ת היתה הגזירה שבני רומי לא ירדו לסוריא

1) שמ"ר פ"ב ג. ועייג"כ ד"ה וירד הוי' ש"פ יתרו תרמ"ג. לך לך תרנ"ד. ועוד.

1) י"ל לחג השבועות ה'ש"ת. ולאח"ז נדפס בסה"מ (3) סה"מ ה'ש"ת ע' 223 ואילך.

2) ה'ש"ת ע' 237 ואילך.

3) כהנ"ל - ראה גם סה"מ תרע"ח ע' קסד ואילך.

4) יומא כח, ב. 2) יומא כח, ב. לקו"ש חט"ו ע' 75 ואילך. ועוד.

ג) מהי ההוראה מזהר זה בעבודת האדם?
 ב. ויש לומר בדרך אפשר, שהביאור לזה שרשב"י שולל כאן את ענין היראה ומדגיש את ענין האהבה - טמון במילים "אנן בחביבותא) תליא מלתא".

ה"מלתא" שמדובר עליו כאן - הוא ענין גילוי רזי תורה (ע"י רשב"י); וזאת אומר רשב"י: ה"מלתא" (גילוי רזי תורה), תלוי דוקא בענין החביבות והאהבה - "בחביבותא". וכפי שרואים בפועל, שדוקא כאשר ישנה אהבה בין האדם לזולתו הוא מגלה לו דברים שמונחים בפנימיות לבבו¹², ועד"ז בנדון-דידן - ע"י ענין החביבות והאהבה נפעל גילוי רזי תורה ע"י רשב"י, שבהעדר אהבה זו היו נמצאים בפנימיות ובהעלם.

ולכן רשב"י מדגיש דוקא כאן את ענין האהבה (ולא יראה), משום שה"מלתא" הפרטית בנדון זה - גילוי רזי תורה - תלוי דוקא בענין האהבה ("בחביבותא תליא").

ועל-דרך הענין ד"ברכנו אבינו¹³ שנפעל דוקא על-ידי "כולנו כאחד"¹³ - אהבת ישראל; ועד"ז כשצריך להיות גילוי רזי תורה הרי זה נפעל ע"י "כולנו כאחד", בדרך חיבה ואהבה ביניהם, שאזי ניתוסף גם בה"ברכנו אבינו", היינו אהבת ה' לישראל, ובמילא הזמן אז יותר מתאים לגילוי רזי תורה.

ג. וכיון שעבור ה"מלתא" - גילוי רזי תורה, דרוש להיות "אנן בחביבותא" - ענין האהבה בין בני ישראל בתכלית השלימות, מביא ע"כ רשב"י שלשה פסוקים - "ואהבת

"אנן - בחביבותא תליא מלתא", זאת-אומרת - שאצלנו ("אנן") יהי' רק ענין האהבה (חביבותא) ולא ענין היראה.

ולכאורה, כשם שהפסוק (שרשב"י שוללו בנוגע ל"אנן") "ה' שמעתי שמעך יראתי" מדבר על יראת האדם מה', כך גם הענין ד"חביבותא", האהבה שנדרשת, היתה צריכה להיות אהבת האדם לה' - אבל בפועל רואים, שרק הפסוק הראשון שמביא רשב"י - "ואהבת את ה' אלקיך" - מדבר על אהבת האדם לה', משא"כ שני הפסוקים האחרים - "מאהבת ה' אתכם" ו"אהבתי אתכם וגו'" - מדברים על אהבת הקב"ה לבני ישראל!?

ב) "קלאָץ קשיא": איך יתכן שרשב"י בא ושולל יראה זו באומרו "אנן בחביבותא תליא מלתא"? הרי "ה' שמעתי שמעך יראתי" הוא פסוק בתורה, ו"התורה היא נצחית"⁷, ובפרט שהנביא חבוקק אמר זאת וחוזרים על-כך בכל שנה בהפטורה דחג השבועות,

זאת בנוסף לכך שיראת ה' היא מצוה בתורה ודבר המוכרח בעבודת ה', ומקרא מלא דיבר הכתוב⁸: "את ה' אלקיך תירא", ובפרט - כמבואר בתניא⁹ - ששלימות העבודה היא יראה, וכידוע שאהבה ויראה (דחילו ורחימו) הן "תרין גופין" שעל-ידם מתעלים בהעבודה דתורה ומצוותי¹⁰, ויראה היא גם השרש לכל מצות לא תעשה¹¹ וכו' וכו' עם עוד כמה ראיות על הכרח ענין היראה;

ואם-כן, כיצד שוללים את העבודה מתוך יראה ואומרים ש"אנן בחביבותא תליא מלתא"?!

7) תניא רפ"ז.

8) ואתחננו ו.יג. עקב י. כ.

9) פמ"א.

10) תקו"ז ת"י (כה, ב). תניא פ"מ.

11) תניא רפ"ד.

12) ראה אה"ק סט"ו - קכב, סע"ב ואילך.

13) ברכת "שים שלום" (בתפלת העמידה). וראה תניא פל"ב.

יודע מי הי' יעקב, מי הי' אביו ואמו ומי הי' אבי אביו, אחיכ נעמד כ"ק אדי"ש מלא קומתו, הושיט את ידו לילד ואמר: שלום עליכם יעקב!...

הרי פאשטער (ראש הקבוצה מצרפת) נכנס, ושאלו כ"ק אדי"ש האם אלו שנכנסו לפניו היו מחונכים שלזו ונתן לו כ"ק אדי"ש את השתתפותו בהוצאות הדרך ואמר שיחלקו בשוה כדי שלא יהיו טענות בין משתתפי הקבוצה (55 במספר). וסיים כ"ק אדי"ש: תיכף מגיע משיח ועליך יהי לקבל את פניו עם הגידולים שגידלת...

לאשה אי' אמר כ"ק אדי"ש שיש לה נשמה גבוהה ושתלך לכותל המערבי.

רב עיר מאה"ק נכנס וביקש ממנו כ"ק אדי"ש לישב ולא רצה, ואמר כ"ק אדי"ש: יהי לי יותר נוח כשתשב. כ"ק אדי"ש אמר לו שיראה להשכין שלום בין ב' הצדדים במקומו, וכשאמר הני"ל שכבר השתדל בזה, אמר לו כ"ק אדי"ש: עד מאה ואחד פעמים. כן דיבר עמו כ"ק אדי"ש על הדפסת ספריו מכיון שהשנה שנת שמיתה, והרי יש עבור זה קרן הדפסת ספרים, ומסר לו כ"ק אדי"ש \$100 עבור קרן השמיתה, ואמר לו: הגם שנתתי כבר להרי' ק. כ. אעפ"כ כשיש עוד הזדמנות הנני נותן עוד פעם כו'.

להרי' י. ה. (מרא דאתרא באילת) אמר כ"ק אדי"ש: 1) שיתכתב עם הרה"ג ר"מ פיינשטיין בנוגע לשאלותיו כו'. 2) שילמד את הדינים הנוגעים למעשה.

י"ג א"י י"א ס"ן: בשעה 9:30 בלילה נכנס כ"ק אדי"ש להתוועדות. הריליג אמר לכ"ק אדי"ש שיש לו מהיין של שבת שעברה, והורה כ"ק אדי"ש למזוג מהיין לכוסו.

כ"ק אדי"ש דיבר על כך שייב סיון הוא סיום ימי התשלומין דחה"ש, ושיש לנצל השעות שנתרו בייב סיון לקיים ההחלטות הטובות שנתקבלו בחה"ש. הקביעות דייב סיון בשנה זו (הפרשה, היום וכו') והלימוד מזה בנוגע לילדים. ע"ד שיעור חומש היומי בענין ד"פסח שניי, וכן ע"ד עריכת כינוסי ילדים במקומות הקדושים בא"י.

לקראת סיום ההתוועדות אמר כ"ק אדי"ש: אולי ינגנו את הניגון "האדרת והאמונה" שחיברו בצרפת, הרי ישנם כאן צרפתים, היכן הכהן (הרי פאשטער)? הלך לישון?! הרי ברכת כהנים לא עושים בלילה... אמרו לכ"ק אדי"ש שהוא מתרגם (את השיחות לקבוצה מצרפת) ואמר: דוקא עכשיו הוא צריך לתרגם? ואמרו לכ"ק אדי"ש שמתרגם סימולטנית את ההתוועדות, ואמר: נו, שישיר משם, נו. ואמרו עוד פעם שמתרגם, ואמר כ"ק אדי"ש: אבל הוא כאן? וענו שכן, ואמר כ"ק אדי"ש: שינגן מהר כי משיח כבר מתכוון לבוא ואין זמן. הני"ל הגיע והחל לשיר וכ"ק אדי"ש מחא כפיו הקי בחוזק ונענע בידיו הקי בחוזק להגברת השירה.

אחי"כ הורה כ"ק אדי"ש לשיר "יעוצו עצה". לאחמי"כ הורה לרי' פאשטער לומר לחיים, הורה לנגן "הושיעה", ופרצת, וכן ניגון הקפות לאביו זצ"ל.

סיום ההתוועדות בשעה 12:00 (לערך) ובצאתו החל כ"ק אדי"ש לשיר "יכי בשמחה".

את ה' אלקיך, "מאהבת ה' אתכם" ו"אהבתי אתכם וגו'" - כי עי"ז ישנה אהבת ישראל בשלימות:

כאשר היהודי פועל ע"י עבודתו הוא שתהי' לו אהבת ה' - "ואהבת את ה' אלקיך" (הפסוק הראשון שמביא רשב"י) - הרי הקב"ה מתנהג "מדה כנגד מדה"¹⁴ ואוהב את ישראל כמ"ש "מאהבת ה' אתכם" ו"אהבתי אתכם וגו'" - וכיון שהיהודי אוהב מה שהאוהב אוהב¹⁵, והאוהב (הקב"ה) אוהב את ישראל (כמ"ש בשני הפסוקים האחרים שמביא רשב"י), לכן גם היהודי אוהב את ישראל בשלימות.

ונמצא, שעל-די עבודת האדם באהבת ה', הוא מגיע גם לאהבת ישראל בשלימות (בתור חלק מעבודתו באהבת ה').

וכמבואר בתניא פרק לב, אשר ענין אהבת ישראל נפעל ע"י הידיעה וההתבוננות בזה ש"מי יודע גדולתן ומעלתן בשרשן ומקורן באלקים חיים, בגשם שכולן מתאימות ואב א' לכולנה ולכן נקראו כל ישראל אחים ממש כו'".

ועפ"ז מובן, שכל ג' הפסוקים (המדברים על אהבה) קשורים בעבודת ישראל למטה (בנדו"ד), מאחר שמטרת שלשתם לגרום ולהביא את ענין אהבת ישראל, כנ"ל.

ויש לומר, שג' אהבות אלו (בג' הפסוקים) הם על-דרך ג' העטרות שמובאים במדרש¹⁶ (כמדובר בהמאמר¹⁷) - "משל למלך שבני

המדינה עטרו לו ג' עטרות, מה עשה המלך נתן בראשו אחת ושתיים בראשם של בניו כו'":

"ואהבת את ה' אלקיך" הוא ע"ד העטרה שנתן המלך בראשו, והפסוקים "מאהבת ה' אתכם" ו"אהבתי אתכם וגו'" הם ע"ד ב' העטרות שנתן המלך בראשם של בניו. וכשם שכל ג' עטרות הנ"ל עטרו בני ישראל (ע"ד "מט"ט קושר כתרם כו"¹⁸), עד"ז כל ג' האהבות קשורות לעבודת בני למטה, כנ"ל.

ד. מאחר שרשב"י מביא ב' פסוקים אודות אהבת הקב"ה לישראל - "מאהבת ה' אתכם" ו"אהבתי אתכם וגו'", מובן ששני פסוקים אלו מבטאים שתי דרגות באהבת הקב"ה לבני ישראל.

ויש לומר הביאור בזה:

הכתוב "מאהבת ה' אתכם" מופיע בפ' ואתחונן, כאשר בני' עמדו להכנס לארץ ישראל, "ארץ טובה ורחבה"¹⁹ באותות ומופתים וכו', דהיינו, שאהבת הקב"ה לבני' היתה אז באופן גלוי עם חסדים מגולים.

ואם-כן, הכתוב "מאהבת ה' אתכם" מדבר על אהבה גלוי' וחסדים מגולים של הקב"ה לבני ישראל.

משא"כ הכתוב "אהבתי אתכם אמר ה'" נאמר במלאכי לאחר חורבן בית ראשון, כאשר אהבת ה' לישראל היתה בהעלם.

וכמוכח משאלת בני' בהמשך (לדברי הקב"ה "אהבתי אתכם"): "במה אהבתנו הלא

16 ויק"ד פכ"ד, ח.

17 המאמר (כעין שיחה) שנאמר בהתוועדות זו (ד"ה צאינה וראינה).

18 ראה הערה בסה"מ תש"ד ע' 111.

19 שמות, ג, ח.

14 פס"ז (לקח טוב) עה"פ שמות ו, ג. וראה סוטה ט, ב.

15 "היום יום" כ"ח ניסן. "התמים" חוברת ד' ע' מה (פסח, א). וראה סה"ש הי"ת ע' 2 ואל"ך. וראה שיחת ל"ג בעומר תשמ"ב ס"ד (בהנחה ש"ל ע"י "ועד הנחות התמימים").

אח עשו ליעקב? והקב"ה עונה²⁰ "ואוהב את יעקב ואת עשו שנאתי".

מזה גופא ששואלים "במה אהבתנו" וזקוקים להגיע לתירוץ "ואוהב את יעקב ואת עשו שנאתי" – מובן שאהבת הקב"ה אינה בגלוי, כי אם מדובר באהבה גלוי – מדוע שואלים "במה אהבתנו", ולשם מה צריכים להגיע למענה ד"ואוהב את יעקב ואת עשו שנאתי"?! באם בני ישראל נמצאים בארץ טובה ורחבה, והגויים הם אלו שסובלים ("וועדן אויסגעריסן") – אין צורך לשאול "במה אהבתנו", ולא זקוקים לראיות על אהבת הקב"ה לישראל ("ואוהב את יעקב גוי").

אלא שבני ישראל נמצאים במצב ד"גלינו מארצנו"²¹, לא רואים את אהבת ה' לישראל באופן גלוי, ואדרבה כו' – לכן טוענים בני ישראל: "במה אהבתנו"?!

אמנם יהודים הם מאמינים (בני מאמינים)²², ולכן מאמינים ש"ואוהב את יעקב גוי" ללא שום ספק – אלא שזהו בהעלם, ובני ישראל תובעים שיהי' בגלוי!

ה. כידוע מענה אדמו"ר המהר"ש לאדמו"ר הצ"צ²³

[בהמשך לשאלת אדמו"ר המהר"ש על הקץ שנאמר על אותה שנה: מדוע לא בא אז משיח? ומענה אדמו"ר הצ"צ שבאותה שנה נדפס הלקו"ת, אמר על-כך אדמו"ר המהר"ש:]

רוצים וצריכים ("מ'וויל און מ'דארף האָבן") ביאת משיח צדקנו בפועל ממש למטה מעשרה טפחים!

כלומר, ללא הבט ע"כ שנדפס הלקוטי תורה [וידוע מה שאמר הרבי (מהורש"ב) נ"ע²⁴, שכאשר יושב בחדרו ולומד לקוטי תורה הוא מרגיש עצמות ומהות, "ידעתיו"²⁵ הייתי²⁶], אעפ"כ זה לא מספיק, אלא צריכים ותובעים ביאת משיח צדקנו למטה מעשרה טפחים באופן גלוי!

ובפרט לאחר שבני ישראל נמצאים בגלות וסובלים צרות צרורות כבר למעלה מ-1900 שנה – טוען יהודי: "במה אהבתנו"?! לא רואים שום אהבה בגלוי!

ובמילא זועק היהודי והופך עולמות ("קערט וועלטן") – שמשיח צריך לבוא למטה מעשרה טפחים!

היתכן שיהודי ימצא בגלות, ובמעמד ומצב ד"טוחן בבית האסורים כו"²⁷ – הרי הוא בן מלך?!

אפילו כשמדובר על עבד, מחוייב אדונו לספק לו כל צרכיו²⁸; אבל אתה (הקב"ה) בחרת לך עבד כזה שהוא בן מלך²⁹ – שהרי כל יהודי הוא בנו של הקב"ה, ויתירה מזו, התורה אומרת שכל ישראל **מלכים** הם³⁰ – וא"כ עליך לשלם לו בהתאם לכך.

ובפועל, לא רק שלא משלמים לו באופן גלוי, אלא עוד בני ישראל נמצאים בגלות!

באמצע הקושיות שהקשה כ"ק אד"ש על פרשיי (פרשתנו ה, ח) שאל אם יש מי שסופר את השאלות? וכשענה ר' זלמן יפה שסופר, שאלו כ"ק אד"ש: באיזו קושי אוחזים? וענה: בחמישית, וחיידך אליו כ"ק אד"ש. לאחר-זמן שאלו כ"ק אד"ש שוב: היכן אוחזים? וענה הנ"ל בעשרים, ואמר כ"ק אד"ש שזה יהי' מספיק.

בסיום ההתוועדות מסר כ"ק אד"ש להר"י. הכט את המזונות שלפניו והורה להרים את הבקבוק שעמד מתחת לשולחן. כשהביאו מזג כ"ק אד"ש ממנו לכוסו וכן לכוסו של הר"י הכט. אח"כ לקח כ"ק אד"ש את הכוס שאיתו רחץ את ידיו לתפלה, שפך ממנו את המים שנתרו ומזג לתוך זה מכוסו כחצי כוס ונתנו להר"י הכט. את היין שנתר בכוסו הורה כ"ק אד"ש להרלי"ג להחזיר לחדרו. סיום ההתוועדות בשעה 6:00 לערך.

1900, אחר-הצהריים, כשחזר כ"ק אד"ש מביתו פגש את משפ' קרמר שעמדה בחוץ. כ"ק אד"ש שאלם האם נתנו צדקה היום, וחילק לכ"א מהילדים מטבעות ואמר להם לשימם בקופה. האמא אמרה על הילד שהחזיקה בזרועותי שהיום התספורת שלו, וברכה כ"ק אד"ש שיהא בשעטומ"צ. אחת הילדות אמרה לכ"ק אד"ש תודה וענה לה לבריאות.

כ"ק אד"ש קבל הערב ליחידות" החל משעה 8:00 עד 1:10. בין הנכנסים היו קבוצה מצרפת וכן רבני א"ש (שבאו לחה"ש). להלן ר"ד ממה שדיבר עם כו"כ (ע"פ השמועה):

הרה"ת משה דיקשטיין נכנס ליחידות פעם ראשונה אחרי חתונתו, ואמר לו כ"ק אד"ש (בקול רם ובחיוך רחב): "מזל טוב משה"י! הנ"ל שאל ע"ד נסיעתו לשליחות לבאר שבע לעסוק בהפצת המעינות, וענה כ"ק אד"ש: שיתיישב שם ויעסוק בהפצת היהדות ובנקודת הפנימי שבה – החסידות.

הרי א. מכפ"ח נכנס עם בנו, ושאל כ"ק אד"ש את בנו כמה ציציות יש לו, וענה: 32, ושאלו כ"ק אד"ש (בחיוך): כל-כך הרבה ציציות יש לך?

להת' ק. ק. שאל כ"ק אד"ש: האם המרה שחורה אצל אביך כבר עברה? תמסור לו שזו היתה השאלה הראשונה ששאלתי אותך. והוסיף: שיהי' בבטחון וזה יוסיף בריאות הגוף והנפש, ושיהי' הצלחה בכל.

ר"י ג. א. נכנס עם אשתו לכ"ק אד"ש ואמרו שהם כבר 14 שנה אחר הנישואין ועדיין אין להם ילדים, ואמר שכתב מכתב לרופא גדול אך לא קבל תשובה. ואמר כ"ק אד"ש: מפני ששלחת מכתב פרטי לכן הנ"ל לא ענה, תכנס מחר לרופא של בית-המדרש שיכתוב את המכי על נייר רשמי שלו ובתחתית המכתב תחתמו אתם, ושיאניכם מפחדים מסודות, וכן תכניס מעטפה מיוחדת עם בולים כדי שיוכל לשלוח מכי חזרה, וגם כמה דולר עבור המזכירה, ותקבל תשובה. הנ"ל ביקש ברכה לילדים ואמר כ"ק אד"ש: באם תקבל תשובה הכל יהי' בסדר.

ילד אי' נכנס עם אביו ושאלו כ"ק אד"ש לשמו, וענה הילד: יעקב, ושאלו כ"ק אד"ש אם

20 מלאכי שם, ב-ג.
21 נוסח תפלת מוסף דיו"ט.
22 שבת צז, א.
23 לקו"ש ח"ו ע' 80 הע' 70. וראה "יחי המלך" קלז ע' 8. קעו ע' 7. ועוד.
24 סה"ש תש"ג ע' 63. תש"ה ס"ע 85.
25 ספר העיקרים מ"ב ספ"ל. מד"ש אבות פ"ו, ז.
26 ראה סה"ש הי"ת ע' 27. ועוד (ראה בהנסמן בנצי"ז שם).
27 תניא פל"א (מ, סע"א ואילך).
28 קידושין כב, א.
29 ראה ברכות פ"א מ"ב. וראה גם משנה ב"מ רפ"ז.
30 תקו"ז בהקדמה (א, ב).

לפניכם פרק ל"ה מ"יומן תש"מ" מעש"ק פ' נשא - עד יום ג', י"ב סיון
היומן החל בגליון שכט ובעז"ה ימשיך להופיע כאן (כמעט) מידי שבוע

[תודתינו נתונה לארכיון "ועד שיחות קודש" אשר הואיל לפרסם יומן זה ע"ג
גליוננו. היומן כולו יפורסם אי"ה בהוצאה החדשה של "שיחות קודש" תש"מ]
נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'בלי אחריות'

1. ת' סיון, ע"ק פ' נשא; כ"ק אדי"ש קיבל היום ל"יחידות" משעה שלש אחה"צ עד שש.
היום נודע שבשבת יתוועד כ"ק אדי"ש וכן ביום ב' שלאחריו.
כשנכנס כ"ק אדי"ש לקבלת שבת ניגנו הקהל "יוביום שמחתכם", וכשהגיע למקומו פנה
כ"ק אדי"ש לעבר הקהל ומחא כפיו הק' בחוזה.

2. ע"ק פ' נשא, ט' סיון; בתפילת שחרית החל ר"ז יפה לשיר "האדרת והאמונה" ורמו כ"ק
אדי"ש להגביר את השירה (וכן ב"הוא אלוקיניו"). בתפילת מוסף עמד חזן ר"מ טעלישבסקי
ובחזרת הש"ץ ניגן כמה ניגונים וכ"ק אדי"ש רמו להגביר את השירה.

ב-1:30 נכנס כ"ק אדי"ש להתוועדות, ודיבר על המשך הפעולות עם הילדים עד י"ב סיון.
הורה לנגן ניגון לפני מאמר ואמר מאמר "ידיה על שלשה דברים". לאחר המאמר ניגש
הרשי"ג לכ"ק אדי"ש עם בקבוק משקה, כ"ק אדי"ש מזג מהבקבוק לכוסו והחזיר מכוסו
לבקבוק, ניער הבקבוק ג' פעמים, מזג להרשי"ג לחיים וברכו להצלחה בדינר, והורה לו לחלק
קצת לחיים בהתוועדות.

בכמה ניגונים מחא כ"ק אדי"ש כפיו הק' בחוזה.

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מס' יומנים של אנ"ש והת' אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו
על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים, ומטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר
חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין".

דיבורים ונקודות קצרות משיחותיו של כ"ק אד"ש מה"מ המובאים ביומן תורגמו בדרך-כלל ללה"ק, ולהבנת
הדברים יש לעיין בשיחה עצמה. ציון השעות ביומן לא נעשה תמיד במדויק אלא רק בערך. המו"ל.

לאחרי כל השנים שעברו בגלות, בודאי
כבר הגיע הזמן שאהבת הקב"ה לישראל תהי'
בגלוי!

ולכן כאמור, כל זמן שנמצאים עדיין
בגלות צריכים להתפלל, לתבוע, להרעיש
בעולם ולהסעיר עולמות ("אויפשטורעמען
וועלטן") - "ווי וואַנט משיח נאָר!"

וכפי הדין³¹, שכאשר חסר ליהודי משהו
עליו להתפלל לה' ולבקש שימלא חסרונו.

1. ישנם כאלו המתלבשים ב"איצטלא של
יראת שמים", ואומרים שזה לא הסדר והדרך
שלם לבקש ולתבוע מהקב"ה...

מה זאת-אומרת ש"זה לא הסדר שלהם"?
- הרי זה לא ענין של סדר או לא סדר, מדובר
במצות עשה מן התורה שכאשר ליהודי חסר
דבר מסויים, ועאכו"כ כאשר מדובר על חסרון
הגאולה - עליו להתפלל להקב"ה ולבקש
שימלא חסרונו.

אמנם יש לעשות זאת "שלא על מנת
לקבל פרס"³², אבל הא גופא רצונו של הקב"ה
- שכאשר יהודי נמצא בגלות עליו לבקש את
משיח צדקנו, ובמילא יש לבקש זאת כי
הקב"ה כך רוצה, והרי זה "שלא על מנת לקבל
פרס" [וכמשנ"ת בשיחות שלפנ"ז בארוכה³³].

ולכן, בכל תפלה ותפלה ובכל יום ויום -
הן בימות החול והן בשבת ויום טוב, ואפילו
בזמן ד"רעוא דרעוין" - אומר כל יהודי לאחרי
הקדמת ג' ברכות הראשונות וכו': "ותחזינה
עינינו בשובך לציון ברחמים!"

ולאחרי "מודים" וברכת "שים שלום"

(ענין המשכת השלום למטה מעשרה טפחים)
אומרים: "שיבנה בית המקדש במהרה בימינו
ותן חלקנו בתורתך!"

ונוסף לזה - הרי "שיבנה בית המקדש
במהרה בימינו" נכתב במסכת אבות³⁴ ונכלל
בגדר "דבר משנה", וידוע ש"טעה בדבר משנה
חוזר"³⁵ כיון שמלכתחילה אי אפשר לטעות
בדבר משנה.

ז. ונחזור לענייננו:

הטעם לזה שרשב"י מביא שלשה פסוקים
לענין "אנן בחביבותא תליא מלתא"
(ה"מלתא" דגילוי רזי תורה) - מכיון
ששלימות הענין דאהבת ישראל מתגלה דוקא
ע"י שלשת האהבות (שכולן קשורות לעבודת
האדם, כנ"ל³⁶), וכדלקמן.

תחילה מובא הפסוק "ואהבת את ה'
אלקיך", אח"כ הפסוק "מאהבת ה' אתכם"
המדבר על אהבה גלויה וחסדים מגולים
(מהקב"ה לבני), ולאחר-מכן הפסוק "אהבתי
אתכם וגו'" המדבר על אהבה בהעלם וחסדים
מכוסים, אהבת הקב"ה לבני ישראל בזמן
הגלות וכו'.

והנה, בפסוק האחרון ("אהבתי אתכם
וגו'") ישנה מעלה לגבי הפסוק "מאהבת ה'
אתכם" (אהבה גלויה), כי אהבה מכוסה מגיעה
לדרגות הכי תחתונות במצב של גלות, משא"כ
בפסוק "מאהבת ה' אתכם" מדובר על אהבה
בזמן שבני ישראל עומדים להכנס ל"ארץ
טובה ורחבה" עם מופתים וכו' [ואין היא
מגיעה לדרגות הכי תחתונות].

אמנם בפרטיות, גם בזמן שבנ"י היו

התמימים").

(34) פ"ה מ"כ.

(35) כתובות פד, ב. טושו"ע חו"מ רסכ"ה.

(36) ס"ג.

(31) רמב"ם הל' תפלה פ"א ה"א. וראה סהמ"צ

להצ"צ קטו, א. וראה סה"מ תקס"ד ס"ע קו ואילך.

(32) אבות פ"א מ"ג.

(33) ס"ג ואילך (בהנחה שי"ל ע"י "ועד הנחות

**לפנינו אגרת קודש
מכ"ק אד"ש מה"מ
מתאריך הסמוך לשבת זו
הקשורה מאוד גם לימים אלו
(ככל הידוע לא פורסמה עד עתה)**

– מהעתקת המכתב –

ב"ה. י"ב סיון תשי"ז
ברוקלין

צעירי אגודת הב"ד באה"ק ת"ו
סניף תל אביב
ה' עליהם יהיו

שלום וברכה!

עם התקרב ימי החופש של הנוער מלימודיהם בבית הספר, צריכים היו באופן חשאי להכין תוכנית מפורטת לכבוש הנוער בזמן זה, ומה שכותב הנני באופן חשאי, הוא מהחשש שאם יודע בהוץ ע"ד תכנית זו, לפני המועד, אפשר שיאחזו באמצעים שלא להניח לחדור לחוג נוער פלוני, אבל מובן ג"כ שבאם יתחילו בהכנת התוכנית בערב יום החופש, יביא זה מגרעות מבהילות, וללא ניצול האפשרויות וכו', וכמו שנוכחו בכגון דא בשנים קדמוניות ויהי רצון שיבשרו טוב בכל זה וגם בשאר הענינים ומהפצת המעינות ביחוד.

ברכה לבשו"ט והצלחה בעבודתם הקדושה

בידך להקדיש מדור זה לזכות קרוביך למשך שנה שלימה!

פרטים בטלפונים: ארצות הברית - 6670-778 (718). ארץ הקודש - 873-0823 (04)

בפועל ממש למטה מעשרה טפחים, באופן ד"מלכתחילה אריבער", והכל יהי מתוך שלום, עונג ושמחה!

יחד עם שלימות העם – השלימות של כל יהודי ושל כל היהודים, שלימות התורה, ושלימות הארץ – ארץ ישראל לגבולות, "ארץ טובה ורחבה" – "ירחיב ה' אלקיך את גבולך"⁴¹, כולל ארץ קיני קניזי וקדמוני⁴². ובעבודת האדם – עבודת המוחין, כמבואר בדרושים של אדמו"ר האמצעי⁴³ (כמוזכר בהתוועדות הקודמת⁴⁴).

ויקויים היעוד⁴⁵ "חיינו מיומיים ביום השלישי יקימנו ונחי' לפניו" – בנין בית המקדש השלישי, בגאולה השלישית שאין אחרי' גלות, ע"י ה"גואל אחרון"⁴⁶, במהרה בימינו ממש.

[כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א הורה להכריז עתה את כל ההכרזות הדרושות, והכריזו על ה"דינער" עבור ישיבת תו"ת ואודות סיום כתיבת ס"ת ע"י בית חב"ד דבופולו. אח"כ אמר כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א: "מ'זלל מכריז זיין אז משיח קומט" [= שיכריזו שמשח בא!]]

אחר שהכריזו הנ"ל – פנה כ"ק אדמו"ר שליט"א לילדים ורמז לנגן "ווי וואַנט משיח נא"ר].

במדבר הי' הענין ד"אהבתי אתכם וגו'" (בדקות), היינו, אהבת ה' לישראל באופן מכוסה. וכמבואר במדרשי חז"ל³⁷ שג' ימים לאחר מתן-תורה יכלו בני ישראל להכנס לארץ טובה ורחבה, ואילו זכו היתה באה אז הגאולה האמיתית והשלימה³⁸; אלא שאירע מה שאירע, והי' החטא וכו' שהביא להארכת זמן בני ישראל במדבר ארבעים שנה – ואכן הי' אז מעין הענין ד"אהבתי אתכם גו'", אהבת הקב"ה לישראל בזמן בלתי רצוי.

אבל, בסיום הארבעים שנה הי' הענין ד"מאהבת ה' אתכם" – כניסה ל"ארץ טובה ורחבה" וכו'.

ומכך מובן במכל-שכן וקל-וחומר בנוגע לגלות הנוכחית שנמשכת כבר למעלה מ-1900 שנה – שבודאי כבר צריכה לבוא הגאולה!

ח. ויה"ר שאכן תבוא הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו למטה מעשרה טפחים, בגלוי ובאופן ד"מיד הן נגאלין"³⁹, תיכף ומיד.

וכנזכר לעיל⁴⁰ פתגמו של אדמו"ר המהר"ש שרוצים וצריכים את ביאת משיח צדקנו בפועל ממש למטה מעשרה טפחים – והרי אדמו"ר המהר"ש בודאי ישיג ויפעל ("אויספירן") זאת, וטהי' ביאת משיח צדקנו

37) ספרי דברים א, ב. רש"י בעלותך י, כט. שם, לג. ועוד.
38) ראה שמו"ר רפל"ב. זח"ג רכא, א. ועוד.
39) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.
40) ריש ס"ה.
41) שופטים יט, ח.
42) רש"י שם.
43) ד"ה אל תצר את מואב (ע' 6 ואילך).
44) אור ל"ב סיון – בהמאמר ד"ה וידבר אלקים גו'.
45) הושע ו, ב.
46) נסמן בלקו"ש חי"א ע' 8 הע' 3.

מדור זה מוקדש לעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' דתה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולע"נ אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולזכות משפחתם שיחיו